

Αν σκάψεις λάκκο γι' άλλον... πέφτεις ο ίδιος μέσα

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο κυρ

γάιδαρος ο φωνακλάς κι η αλεπού η πονήρω κάμαν συνεταιρισμό και ένωσαν τις

δυνάμεις τους και βγήκαν στο κυνήγι.

- Εσύ με τις κλοτσιές και τα γκαρίσματά σου κι εγώ με την πονηριά μου και τα σχέδια που καταστρώνω μια χαρά θα τα πάμε στο κυνήγι μας. Έχουμε να πιάσουμε!

Ο γάιδαρος γκάρισε ικανοποιημένος και καμαρωτός πήγαινε μπροστά. Καθώς βάδιζαν, αντάμωσαν ένα λιοντάρι κι η αλεπού που κατάλαβε τον κίνδυνο, είπε:

- Γαϊδαράκο μου φωνακλά, στάσου να πάω μπροστά να τον καλοπιάσω τον λέοντα, να τον γραπώσουμε με την ησυχία μας.

Αλλά η πονήρω, πλησίασε το λιοντάρι με γλυκόλογα και του υποσχέθηκε πως θα του παραδώσει τον γάιδαρο τον φωνακλά για μεζέ περίφημο, φτάνει να της δώσει τον λόγο του, πως την ίδια θα την άφηνε να φύγει και δε θα κινδύνευε. Κι όταν το λιοντάρι συμφώνησε,

-Φωνακλά μου, του είπε με πονηριά περισσή, θα οδηγήσουμε το λιοντάρι σε μια παγίδα, στο ξέφωτο μετά το δάσος. Το ξεγέλασα να μας ακολουθήσει, τάζοντάς του λαγούς που πιάστηκαν στην παγίδα των κυνηγών.

Καταλαβαίνετε βέβαια πως στην παγίδα πιάστηκε ο γάιδαρος, που τον κατάφερε η αλεπού να ψάξει τους λαγούς... που δεν υπήρχαν βέβαια. Κι έτσι φωνακλάς που ήταν άρχισε να γκαρίζει θρηνώντας την τύχη του. Το λιοντάρι όμως μόλις κατάλαβε πως ο γάιδαρος δεν μπορούσε να του ξεφύγει, τσακώνει πρώτα την πονήρω την αλεπού και μετά γιάτρεψε την πείνα του και με τον γάιδαρο.

Έτσι και κείνοι που φέρονται ύπουλα στους συντρόφους τους και τους προδίδουν, τις περισσότερες φορές πρώτα αυτοί οι ίδιοι την παθαίνουν και καταστρέφονται.

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Κατερίνα Σαββοπούλου

Άκουσε την αφήγηση του μύθου

%lakos_donkey%